

İsmail Tayfur – (Halid Ziya Uşaklıgil'in “Ferdî ve Şürekası ” Romanı) **Gururlu**

Karakter Yoksul, fakat mutlu ailesinde anne ve babasıyla büyürken, babası tarafından evlatlık olarak himaye altına alınmış Saniha'ya aşık olur. Oldukça, yakışıklı ve zeki bir delikanlıdır. Ailesine bağlı, dürüst ve fedakar bir karakteri vardır. İdealisttir. Ferdî Bey'in zenginliği, varlıklı hayat, kendisi için ilgi çekici olsa bile, hiçbir zaman Saniha'dan vazgeçip, güzel Hacer ile evlenmeyi düşünmez. Ancak, Saniha'nın kendini iten tutumu ile Hacer ile bir anda evlenmiştir.

Aktiviteler Genç bir delikanlı olmasına rağmen, ekonomik zorluklardan dolayı İsmail Tayfur, kendi eğlencesine hiçbir zaman para ayıramaz. Hayatı hep çalışarak veya evinde geçer.

ÖRNEK ANILAR

Fedakar Küçük yaşlarında evlerine evlatlık olarak gelmiş Saniha ile aralarında aşk olan İsmail Tayfur, kendisinden ziyade Saniha'yı mutlu etmek için çabalardı. Saniha yanında kendini ikinci plana atar, fedakar davranırdı. “Zavallı Saniha! Zavallı küçük kız! İsmail Tayfur, o kimsesiz, kısmetsiz, talihsizi nasıl mesut etmek isterdi! İşte hayatının biricik tebessümü, biricik ışıltısı o değil miydi? Fakat fakir, acınası İsmail Tayfur, onun için ne yapabilir? Onu nasıl bahtiyar edebilirdi?”

Boş boğaz İsmail Tayfur için sır tutmak kolay değildi. Ferdî Bey cazip teklifini kimseye söylememesi için sıkı sıkırettiğinde de İsmail Tayfur, bu sırrı tutamamış, boş boğazlık etmişti. “ Hayır! Tahmin edemeyeceğiniz bir şey! Öyle bir şey ki sizlere tekrar etmememi tembih ettiği halde işte söylüyorum.”

İdealist İsmail Tayfur, uzun yıllardan beri Saniha'yı seviyordu fakat gerçekleştirmek istediği idealleri ve emelleri vardı. Bunlarda da önceliği sevdikleriydi. “Dünyada yalnız bir emeli vardı: Annesini, eşini mesut etmek! Bu emeli gerçekleştireceğinden emin olmadıkça Saniha'yı kendisine 'eşi' etmeye cesaret edemeyecekti.”

Dürüst Tüm ısrar ve baskılara rağmen İsmail Tayfur Hacer ile değil Saniha ile evlenmek istiyordu. Para için evlenmeyi kendine yakıştıramıyordu, ancak, Saniha'nın olumsuz tutumu İsmail Tayfur'u zorluyordu. “Mümkün değil Saniha! Sevmediğim bir kızı almayacağım. Sen hepten yalan söylüyorsun. Beni, kendini aldatmak istiyorsun. Bu evlilik, seni mesut etmek değil aksine öldürüyor.”

Gururlu İsmail Tayfur, Ferdî Bey'in ticarethanesine ortak olurken Ferdî Bey tarafından bir kağıdı imzalaması istenmişti. Bu imza aynı zamanda evliliğe de atılan imzanın ticari olarak ilk haliydi. Kendi iradesi haricinde meydana gelen izdivacın ardındaki kötü yangın hadisesinde aklını kaybeden İsmail Tayfur'un gururunun ne kadar incindiği, deliyken bile sayıkladığı sözlerde kendini belli ediyordu. “ Beni en çok bir şey üzdü, bunu size anlatmamıştım. Geçen ay gittiğim zaman İsmail Tayfur adetin aksine olarak yazıhanesinin önündeydi. Her gidişimde onu iyi olmuş ümidi kalbimi hiçbir zaman terk etmediği için öyle, yazıhanesinin önünde, yazı yazmakla meşgul gördüğüm zaman, eğer Saniha durdurmasıydı koşup boynuna atılacaktım. Ben girdiğim zaman başını bile çevirmedi, haberi olmamış gibi çalışmasına devam etti, o vakit Saniha kolumu dürterek parmağını ağzına götürdü, beni sessizliğe davet ediyordu, sonra bana yazıhaneyi gösterdi, ikimiz de yavaş yavaş yaklaştık; biraz başımı uzatarak yazdığına baktım. Ne yazıyordu bilir misiniz? İsmail Tayfur imza atıyordu, evet imza! Şöyle; ' Ferdî ve Şürekası Ticarethanesi için: İsmail Tayfur...' ”